

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De contritione Philippi comitis Namurcensis, c. 18

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

78 DE CONTRITIONE

ut corpus Domini daret infirmo : Mira res ; statim
 Saluator intravit, facta est sal^o illi domui; ab illa enim
 hora tam perfectè mutata est voluntas eius peruersa,
 ut amplius odiret , quam illicite amauerat, ita ut san-
 cto viro cum multis lacrymis diceret: gratias ago Deo
 meo, qui me liberauit, quia modò libentiūs viderem
 bufonem, quam illam, sicque in bona confessione &
 perfecta contritione, migrauit ad Dominum . APOL-
 LONIVS : Miror vtrum contritionem illam meruerit
 prædicto dolore , siue Dominici corporis participa-
 tionē. CÆSARIUS : Christus in suo sacramento ad iu-
 diciū intrat, nisi gratia eius præcedat; puto enim pro-
 pter orationes viri sancti, gratia Christi abyssum cor-
 dis eius illuminasse, dolorem sterilem fecundasse, ne
 & vir beatus iudicaretur de præsumptione, & morientis
 pena cresceret in sua damnatione. Ecce hominis
 huius contritio siue pœnitentia , multum fuit sera, &
 penè morti contigua, vera tamen , teste sancto Abba-
 te, per cuius meritum illam creditur habuisse. APOL-
 LONIVS : Reuera iustorum præsentia morientibus mul-
 tum esse necessaria. CÆSARIUS : Hoc sanctus Grego-
 rius manifestat in quadam Homilia, loquens de quo-
 Hom. 19 dam peruerso iuene, qui se deuorādum draconi tra-
 ita Euāg. ditum clamabat, quem fratrum cirkūstantium oratio
 fugauit, & cōtritionis gratiam infirmo obtinuit. Audi
 etiam adhuc de quodam viro seculari, cuius contritio
 finalis tam vera, imò tam verissima fuit, ut per eā non
 solū mereretur remissionē peccatorum , imò etiam
 gloriam miraculorum.

CAPUT XVIII.

ANTE hoc triennium defunctus est Philippus
 comes Namurcensis, vir potes & nobilis, filius
 Balduwini comitis Flandriæ: antequam more-
 retur, tantā ei contulit Dominus in infirmitate cōtri-
 tionem, ut talis contritio non esset visa in aliquo ho-
 mine nostris temporibus: quatuor Abbatibus ordinis
 nostri simul & saepe confessionem suam facere cōsuc-
 uit, in tantum se accusans , tantum plangens , ut om-
 nes ad lacrymas prouocaret . Nec ei ista sufficiebant,
 quin

quoniam laqueum collo suo injiceret, rogaretque confessores suos, ut se traherent in plateam, dicens: Sicut canis vixi, dignum est, ut moriar sicut canis: filias fratris sui Balduwini Comitis, qui factus fuerat rex Brettiæ, tradiderat regi Franciæ, cuius filiam duxerat uxorem: quidam dixerunt, quia vendiderit eas, de quo facto plurimū dolebat. Deportari se fecerat in pauperitatem domū ciuitatis suæ, in qua pauper spiritu migravit ad Dominū. Volens autem pius Dominus tantum eius remunerare contritionem, miraculis eum glorificare dignatus est, tanquam dilectum confessorem: sepultus in ecclesia sancti Albani martyris, in qua ipse instituerat conuentum canonicorū, de suis iustis redditibus eis stipendia adhuc sanus ordinās, tantis usque hodie signis coruscat, ut de remortis regionibus infirmi aduenientes, ad eius tumbam sanitatem recipiant, ipsamque terram circa sepulchrum effodiētes, secum pro benedictione deportent. APOLLONIUS: Mirum utrum gratiam tantam meruerit conuersatione, vel finali contritione. CÆSARIUS: Satis puto, quod charitatem habuerit ante suam infirmitatem, quia satis erat mansuetus & humilis; sed vix aliquis est, qui nouerit eius vitam & extremam pœnitentiam, quam magis hanc gloriam miraculorum adscribat extremæ, quæ maxima fuit, contritioni, quam pristinæ conuersationi. APOLLONIUS: Videtur mihi, quod multū apud Deum valeant lacrymæ cōtritionis. CÆSARIUS: Quāti sint apud Deum valoris, quantive ponderis, subiecto tibi exemplo demonstrabo.

CAPUT XIX.

TEMPORE schismatis, quod fuit inter Alexandrū & Calixtum sub Frederico Imperatore, qui eiusdem schismatis auctor erat & defensor, cōpellebātur omnes ecclesiæ per uniuersum orbem Romanum literis Imperialibus iurare fidelitatē & obedientiam Calixto, quem ipse Papam creauerat; resistentes vero iussi sunt exulare. Cūm huiusmodi literæ exhibitæ fuissent conuentui de Hemmentode, & fratre ynnimi consilio dicerebant, se nequaquam velle

*Delator,
marus
virtute
recep-*